

บทที่ 20

วัฒนธรรมของชนในทวีปต่าง ๆ

ณ จังหวัดฯ พิชิตบัญชาการ

วัฒนธรรมทำให้คนเรารสามารถมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น และดำเนินการกิจกรรมร่วมกันได้ในแต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมเฉพาะของตน เนื่องจากมนุษย์มีความคิด การมองโลก ประสบการณ์ และสภาพภูมิอากาศต่างกัน การมีวัฒนธรรมก็เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ได้รับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับกาลเวลาและสถานการณ์ วัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไป มนุษย์สามารถใช้สัญลักษณ์ทำการติดต่อสื่อสารกัน สิ่งนี้คือ ภาษาพูดและภาษาเขียน ทำให้เกิดความคิดและสติปัญญาแก่บัญชาติ บัญชาติบางอย่างแม้สภาพของบัญชาติที่เกิดขึ้นจะคล้ายคลึงกัน แต่วิธีการแก้ไขของมนุษย์ในทวีปต่าง ๆ จะแตกต่างกัน บัญชาติการอยู่ร่วมกันในสังคม การต้องการความอบอุ่นในมิตรภาพ จุดหมายปลายทางของชีวิตเมื่อชีวิตดับแล้ว ดังนั้นเรา จะเห็นได้ว่าความเชื่อทางศาสนา ระบบการปกครอง ระบบครอบครัว การเลี้ยงดูอบรมบุตร ความสัมพันธ์ฉันพี่อนุ่ง บุคคลที่เกิดในวัฒนธรรมใดก็ยกย่องวัฒนธรรมนั้น เชื่อมั่นในวัฒนธรรมแห่งตน คนที่อยู่ในชาติเดียวกันจะมีแนวความคิดเห็นและลักษณะการแสดงออกที่คล้ายคลึงกัน เนื่องจากได้รับการเรียนรู้และประสบการณ์อย่างเดียวกัน และเนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูและวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มอาชีพ กลุ่มต่าง ๆ ที่แยกย่อยออกไประทำให้คนในชาติเดียวกันจะมีสภาพการดำเนินชีวิต การแสดงออก และแนวความคิดเห็นต่างกัน

วัฒนธรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นในโลกได้อย่างไร

ในระยะเริ่มแรกที่เป็นยุคเริ่มต้นของมนุษย์ในยุคหนึ่น เรายังกันในยุคที่เรียกว่า ไม่มีวัฒนธรรมอยู่กันอย่างไม่เป็นระเบียบ ไม่มีผู้เชี่ยวชาญรอบรู้ในวิชาการสาขาใด ทุกอย่างเรียนรู้จากประสบการณ์ธรรมชาติทุกคนทำตามหน้าที่ของตนได้หมดทุกอย่าง แต่ละคนล่าสัตว์ จับปลา หาอาหาร จัดเตรียมเครื่องปักปิดร่างกาย (เสื้อผ้า) ต่อมารีมรู้จักการเพาะปลูก ปลูกพืชหมุนเวียน เริ่มมีอาชีพเฉพาะตัว เช่น เป็นพราหน้าล่าสัตว์ ทหาร ช่างฝีมือ สังคมอยู่กันอย่างเป็นระเบียบ มีวัฒนธรรมแต่ละกลุ่มของตนเกิดขึ้น นาน ๆ เข้าก็จะแพร่ขยายออกไปทุกที่ ประชากรอยู่ภายในประเทศ ไม่สามารถเดินทางไปต่างประเทศได้ ไม่สามารถเดินทางไปต่างประเทศได้ ไม่สามารถเดินทางไปต่างประเทศได้

วัฒนธรรมที่เจริญถึงที่สุดและได้รับการยอมรับเป็นวัฒนธรรมโลก แม้ในปัจจุบัน อาณาจักรแห่งต้นกำเนิดของวัฒนธรรมนั้นจะสูญเสียไป ซึ่งเริ่มที่แคนบ์โล-โปเตเมีย (แคนบ์ลุ่มแม่น้ำไกการิสูฟริติส) จีน (แคนบ์ลุ่มแม่น้ำแยงซีเกียง) อินเดียทางตอนเหนือ อียิปต์ แคนบ์แม่น้ำไนล์ ก่อนที่เราจะเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันราครวจศึกษาที่มาของวัฒนธรรมเหล่านี้เสียก่อน

วัฒนธรรมจีน ซึ่งเป็นเมืองของวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเอเชียภาคเนย์ เป็นอารยธรรมที่เก่าแก่ที่สุด เมื่อประมาณ 4,000 ปีมาแล้ว อารยธรรมจีนเป็นวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นและสืบสุก และเกิดใหม่จากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเสมอ ๆ อาจกล่าวได้ว่า อารยธรรมจีนมีอายุเก่าแก่ที่สุด ได้รับการยอมรับเมื่อประมาณ 1,400 ปีมาแล้ว วัฒนธรรมญี่ปุ่น มีอายุรองลงมา ส่วนวัฒนธรรมญี่โรปันนี้เริ่มจากอารยธรรมกรีก โรมัน ชาวโรมันแผ่ขยายอาณาเขตไปทางตะวันออกโดยเรียนขึ้นไปทางยุโรป ชาวโรมันเป็นผู้ชนะได้ครอบครองประเทศต่าง ๆ และมีความคิดว่า การปกครองคนในประเทศต่าง ๆ ที่รับชนะ ถ้าจะให้ง่ายขึ้น ก็ควรมีวัฒนธรรมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คือวัฒนธรรมแบบโรมัน เป็นผลเมืองโรมัน ให้ประชากรได้เรียนรู้เกี่ยวกับกสิกรรมการบริหารรัฐ การศึกษา หน้าที่ของตนต่อครอบครัวและต่อประเทศชาติ อาชีพ ดังนั้นในรัฐต่าง ๆ ของชาวญี่โรปจึงริมจากอารยธรรมโรมัน ผู้คนส่วนใหญ่เห็นการศึกษาทำความรู้ เป็นสิ่งสำคัญ และต้องการที่จะนำวิชาการนั้นมาพัฒนาประเทศชาติ

วัฒนธรรมตะวันตกแผ่ขยายอิทธิพลมาอย่างประเทศตะวันออกไกลได้อย่างไร

แต่เดิมประเทศทางเมดิเตอร์เรเนียนได้รับอารยธรรมทางอียิปต์ บาบิโลเนีย เมโซ-โปเตเมีย และวัฒนธรรมของพวงอิที (Hittite) โพนิเชียน (Phoenician) ฮีบรู และอาหรับ แผ่อิทธิพลมาแบบประเทศเตอร์กี อาร์เบีย และประเทศทางตะวันออกของเมดิเตอร์เรเนียน เมื่อกรีก robust ศึกษานะ อาณาจักรเปอร์เซีย ก็นำเอาแนวคิดของชาวอาหรับมาเผยแพร่ในประเทศทางตะวันออกไกล อิหร่านและแอฟริกาทางตอนเหนือ วัฒนธรรมอาหรับ แผ่ขยายไปทางมอร็อกโค สเปน อิหร่าน และอินเดีย

สังคมที่ปกครองโดยระบบประชาธิปไตย ได้แก่ ออสเตรเลีย แคนาดา อังกฤษ สหราชอาณาจักร มีระบบสังคมวัฒนธรรมที่คล้าย ๆ กันจะแตกต่างกันก็แต่ด้านพื้นที่ ขนาดของประชากร ชนเชื้อชาติต่าง ๆ ภาษา ตลอดจนสถาบันการเมือง มีการปกครองแบบสาธารณรัฐ สหพันธ์ มีสถานศรษฐกิจและชีวิตความเป็นอยู่ในระดับสูง

ในระบบสังคมเหล่านี้ ยกย่องผู้ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง เน้นความสำคัญของตัวบุคคล (individualism) มีประชาธิปไตยทำงานตามระเบียบกฎหมายที่หน้าที่อย่างเคร่งครัด นิยมวัตถุ (materialism) หากความสุขจากโลกนี้ให้มากที่สุด ถือว่าเงินตราคือพระเจ้าสามารถบันดาลอะไรต่าง ๆ ได้ เครื่องช่วยทุนแรงต่าง ๆ เครื่องซักผ้า เครื่องอบผ้า เครื่องสุขภัณฑ์ ล้วนแล้วแต่ประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อความสะดวกสบาย และความสุขของมนุษย์ ขอบเขตและธรรมชาติ (mastery over nature) มีวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ เจริญก้าวหน้า หน้าร้อนฤดูมีด้วยเครื่องทำความเย็น หน้าหนาวใช้เครื่องทำความร้อนเข้าช่วย ประชากรต้องแข่งขันกันอยู่ตลอดเวลา เพื่อความเป็นเลิศของตน ต้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาทำให้ขาดความสงบทางจิตใจ นิยมการใช้กำลัง (violence) ทำอะไรต้องทำให้สำเร็จบางครั้งรุนแรงเกินไป

ในอังกฤษมีการปกครองระบอบกษัตริย์

สหรัฐอเมริกา สถานภาพทางสังคมของบุคคลขึ้นอยู่กับทรัพย์สมบัติของบุคคล ให้โอกาสบุคคลในการแสวงหาความก้าวหน้าของชีวิตเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเกิดในชาติใดก็ตาม หรือต่า ยากจน หรือร่ำรวย ประชารกรอยู่ระดับชนชั้นกลางมากที่สุด มีอิสระเสรีในการกระทำทุกอย่าง ยกย่องค่าของคน ดังนั้นค่าจ้างแรงงานจึงสูงถือว่าคุ้นเคยกันมาก ความนิยมชมชอบของคนขึ้นอยู่กับความสำเร็จในชีวิต

ประชารัฐแคนาดา เชือกที่ในความเท่าเทียมกันของคน โดยไม่คำนึงถึงชาติกำเนิด มีสิทธิเสรีภาพในการทำให้ชีวิตของตนมีความสุข

ออสเตรเลีย รายได้ส่วนใหญ่มาจาก การเลี้ยงแกะ ในระยะแรก ๆ ที่อพยพไปตั้งถิ่นฐานได้รับมอบที่ดินกันคนละมาก ๆ

วัฒนธรรมชาวญี่ปุ่น

มีประชากร 63,000,000 คน ใน 33 ประเทศ ภายใต้รัฐบาลในระบบการปกครองต่าง ๆ กัน ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ภาษาต่างกัน ส่วนใหญ่มีชีวิตสุขสนับสนุน ชีวิตของคนในเมืองไม่ค่อยต่างกันมากนัก ไม่ว่าจะเป็นในอังกฤษ หรือเยอรมัน อาทิตย์หนึ่งผู้คนไปทำงาน หรือเด็ก ๆ นิสิตศึกษาไปเรียน 5 วัน บางประเทศมากกว่านี้ ไปทำงานโดยรถตู้ดิน รถบัส รถยนต์ จักรยาน ในเมืองใหญ่ ๆ มีปัญหาการจราจรติดขัด ในการไปทำงาน และกลับบ้าน เรียกช่วงระยะเวลาหนึ่งว่า rush hour ถ้าเลือกใช้รถโดยสารประจำทางในเวลาหนึ่ง เข้าเย็นก็จะประสบปัญหารถแน่นเช่นกัน

แต่เดิมพ่อบ้านมักนิยมกลับบ้านเพื่อรับประทานข้าวกลางวัน บริษัทและร้านค้าใหญ่ดิน
เวลากลางวัน ถืออาหารกลางวันเป็นอาหารหลัก ปัจจุบันความนิยมอันนี้เลิกกลับไปแล้ว ยังคง
มีแต่ทางตอนใต้ของอิตาลี กรีซ เป็น ซึ่งมีการพักผ่อนกันตอนกลางวัน เนื่องจากอากาศร้อน
เกินไปทางยุโรปตอนใต้ธุรกิจใหญ่กิจการ 2 ช.m. และเปิดใหม่ ในตอนบ่ายจนถึงค่ำและส่วนใหญ่
เปลี่ยนความนิยมมากกินอาหารกลางวันในที่ทำงานหรือในห้องเรียน ภัตตาคาร ร้านกาแฟ
โรงอาหาร โรงเรียน

คนในชนบทนิยมเข้ามาในเมือง โดยเฉพาะคนที่มีอาชีพทางด้านการเกษตรกรรม
มาทำงานทำ เรียนหนังสือ ผู้คนในชนบทจะต้องร้อนที่จะเข้าอยู่ในเมือง เนื่องจากได้ค่าใช้จ่ายดี
ในเมืองไม่ค่อยมีบ้านเช่า คนหนุ่มสาวที่ต้องการแต่งงานและต้องการอยู่ในเมืองจะหาบ้านเช่ายาก

ในบริเวณที่ได้ชื่อว่าทันสมัยที่สุดในยุโรป ประเทศฝรั่งเศส ยังคงได้รับการสร้าง
รักษาไว้นั้นคือร้านกาแฟของคนสามัญที่ทุกคนจะเข้ามาดื่มกาแฟดำ (black coffee) ไม่ใส่นม
น้ำตาล สนทนากัน รับประทานอาหารเบา ๆ จะนั่งตามทางหรือข้างนอกก็ได้ นั่งสนทนากันด้วยเรื่อง
การเมือง ความเป็นไปในโลกปัจจุบัน ปรัชญา ศิลป์ การละคร เป็นการสังสรรค์ที่ให้ทั้งความ
รอนรู้ ข่าวสาร ความสนับやใจ โดยไม่ต้องเสียเงินมากนัก

ชาวยุโรปชอบดูลุคคร มหารสพ การบรรลุนัตตี้ ดนตรีเครื่องใหญ่ บفالคร บัลเล็ต
เด่นรำ พื้นเมือง ชอบดูภาพยนตร์ ทีวี ชอบเล่นกีฬา ชาวสเปน ปอร์ตุเกส ชอบดูการต่อสู้
วัวกระทิง ชาวสวิส ชอบเล่าสกี ชาวสวีเดน ชอบยิมนาสติก ชาวอสเตรียชอบเล่นสเก็ต ชาว
สแกนดิเน维ย ชาวเดนมาร์ก ชาวสวีเดน ชาวอาร์เจนตินา ชอบเล่นเรือ ในวันหยุดนิยมไปต่างจังหวัด
หรือชายทะเลด้วยจักรยานหรือเดินไปเรือย ๆ เดินทางไปแรมคืนโดยไม่ใช้รถ

ชีวิตในเมืองและในชนบทต่างกัน ในเมืองจะสนับายนอกตัวในชนบทห่างไกลยังคง
ยกจน ประชากรต้องการที่จะละทิ้งทุ่งนาของตนมาทำงานในเมือง ชาวชนบทอยู่กันแต่ในบ้าน
ไปวัด หรือที่ชุมชนของหมู่บ้าน ชีวิตผู้หญิงผูกพันอยู่กับบ้านและสูก บางครั้งไปช่วยสามี
ทำงานในทุ่งนา ในชนบทก้มีสภาพกาแฟ เช่นเดียวกัน แต่ผู้ที่ไปนั่งส่วนใหญ่จะเป็นแต่ผู้ชาย

ในโซเวียตผู้หญิงทำงานคล้าย ๆ ผู้ชาย เป็นวิศวกร สถาปัตย์ กวารตันน หม้อส่วนใหญ่
เป็นผู้หญิง ทางยุโรปตะวันออกหมอนั่นและเกล้าชกรส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ในสหเดนผู้หญิงทำงาน
เป็นเจ้าหน้าที่รัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ มีบริการรับเสียงเด็กในเวลากลางวันระหว่างที่พ่อแม่กี
ต้องไปทำงาน ที่สเปน กรีก และปอร์ตุเกส ผู้หญิงยังคงนิยมอยู่กับบ้าน ในประเทศทางยุโรปบาง
ประเทศสตรียังไม่ได้รับสิทธิออกเสียง

ในด้านเศรษฐกิจทางความคิด การพูด การแสดงออกทั้งหุ่นขี้ริบบิน ในยุโรปมีสิทธิ์เสรีภาพ จำกัดในประเทศต่าง ๆ ให้สิทธิ์เสรีภาพประชาชนต่างกัน ในอังกฤษที่สวน hyde park ถ้าใครอยากรักษาสันหนาปราศร้าย ตามระเบียบจะมีการสรรสิ่งของเสียก่อนตามมาด้วยการพูด หึ่งรัฐบาล ปัญหาต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในหัวข้อสันหนาของเข้า ถ้าคนฟังไม่พอใจก็จะส่งเสียง ชาแสดงอาการไม่พอใจ แสดงความโกรธ ถ้าแสดงทำทีมากกว่านี้ก็เป็นหน้าที่ของตำรวจ

ในรัฐเชียและประเทศสังคมนิยมประชากรไม่มีสิทธิ์เสรีภาพเท่าที่ควรเป็น เดนมาร์ก ประชาชนมีสิทธิ์เสรีภาพในการแสดงออกเต็มที่ หลาย ๆ ประเทศทางยุโรปการอ่านเขียนพูดต้องผ่านการตรวจตราจากทางการของประเทศนั้น ๆ ก่อน

เกือบทุกประเทศในยุโรป ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมอเมริกา ผู้คนนิยมใส่ยีนส์ (jeans) มากกว่าเสื้อปักลายสวยงาม วิทยุ ภาพยนตร์ ทีวี ทำให้คนทางยุโรปแบบไกล ๆ มีแนวโน้ม ไปทางอเมริกันมากขึ้น French cuisine อาหารฝรั่งเศสสำหรับฉันเลือกชื่อเวลาไคร ๆ ไปก็มักจะรับประทาน ได้รับการปรับปรุงมาจากแม่เบอร์เกอร์ของอเมริกัน แนวความคิด สถาบัน สังคมต่าง ๆ และคำที่ใช้ได้รับอิทธิพลมาด้วยเช่นกัน เช่นสุดสัปดาห์ (weekend) supermarket ร้านขายยา (drug store) ช้อปดอยก และแม่เบอร์เกอร์

ประเทศทางยุโรปทุกประเทศสนใจความก้าวหน้าทางเทคนิค ดังนั้น เครื่องจักร รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ของเด็กเล่นต่าง ๆ จึงมีในยุโรปมาก many โดยได้รับอิทธิพลจากอเมริกา มีการส่งคนมาฝึกงาน และมาเรียนรู้วิธีการต่าง ๆ

อิทธิพลจากอเมริกาและความก้าวหน้าทางอุตสาหกรรมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ต่าง ๆ ในยุโรป ทำให้ความเป็นตัวของตัวเองน้อยลง ทำการงานมาก ความก้าวหน้าทางด้าน อุตสาหกรรมทำให้ระบบชนชั้นลดลง ทุกคนมีโอกาสและหัวใจความเท่าเทียม โดยไม่คำนึงถึง ชาติกำเนิดและฐานะด้วยความขยันหมั่นเพียรในการงาน ต่างฝ่ายต่างพยายามแข่งขันกันในด้าน ความเป็นหนึ่งทางด้านการบริหารงานอุตสาหกรรม ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล ซึ่งแต่เดิมงานอาชีพต่าง ๆ สืบเชื้อสายโดยบรรพบุรุษ โครงสร้างทางด้านครอบครัวเปลี่ยนไป และหน้าที่ต่อวัด สังคมอุตสาหกรรมทำให้คนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ทำงานน้อยลง แต่จะทำให้เกิด ปัญหาประชารมณ์พิษ

วัฒนธรรมอเมริกาใต้

สเปน (Spain) เริ่มเข้ามาเผยแพร่วัฒนธรรมในศตวรรษที่ 15 พบว่าในแถบนี้แต่เดิม ในประเทศเบลู เอคาดอร์ โบลิเวีย อาร์เจนตินา และชิลี ได้รับวัฒนธรรมจากพากอินเดียที่เรียกตัวเองว่า อินคา หรือลูกของพระอาทิตย์

ต่อมาปอร์ตุเกส เข้าครอบครอง เมื่อว่าทั้งวัฒนธรรมสเปนและปอร์ตุเกส จะเข้าครอบครองดินแดนแถบนี้ และนำวัฒนธรรมยุโรปมาเผยแพร่ต่อประชาชนทั่วไปยังนิยมยืดถือแนวความคิดของพากอินคาอยู่

ความมีหน้ามีตา เกียรติยศ อำนาจ ในสังคมขึ้นอยู่กับชาติกำเนิด ความร่าเริงและบุคลิกภาพ การดำเนินชีวิตส่วนใหญ่เป็นแบบชีวิตในวงงานอุตสาหกรรมและชีวิตในเมือง ชนบทรرمเนี่ยมประเพณีมีการผสมผสานกับทางตะวันตก แต่เดิมในอเมริกาใต้มีแต่ชนชั้นปักษ์รอง และคนยากจน (คนสามัญ) แต่ในปัจจุบันเนื่องจากการแพร่ขยายของอุตสาหกรรมมีช่างฝีมือและช่างเทคนิค มีค่านางประมาณล้านคนที่เป็นสมาชิกของสหพันธ์แรงงานชนชั้นที่เกิดใหม่นี้เรียกว่า ชนชั้นกลาง

ชนชั้นกลางมีมากในประเทศอาร์เจนตินา เวเนซูเอลา บราซิล อุรuguay ชิลีและเม็กซิโก เมื่อนอกจากชนชั้นกลางในอเมริกา ได้แก่ บุคลคลประเภทต่าง ๆ ดังนี้ คือ คนในอาชีพต่าง ๆ นักธุรกิจ ข้าราชการ ลูกจ้าง คนทำงานบริษัท ขอบอ่านนิตยสารรายสัปดาห์ต่าง ๆ นิตยสาร และหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ มักจะขายดีในหมู่ชนชั้นกลาง หนังสือประเภทต่าง ๆ วิทยุ ทีวี ภาพยนตร์ ประชากรในเมืองใหญ่ ๆ เช่น คาราคัส ริโอเดจาเนโร บัวโนสไอเรส เม็กซิโกซิตี้ อาศัยในห้องเช่า (อพาร์ทเม้นต์) นิยมใช้ถ้วยเย็น เครื่องซักผ้า เครื่องหุ่นแรงต่าง ๆ แม้ว่ารถจะแพง แต่คนส่วนใหญ่ก็เป็นเจ้าของรถและใช้ระบบเงินผ่อน รายได้ส่วนใหญ่ของคนชั้นกลางไม่ค่อยพอ กับรายจ่าย แม่บ้านและนักศึกษาในมหาวิทยาลัยบางคนก็ต้องทำงานจึงจะสามารถเอาตัวรอด ในการดำรงชีวิตได้ ส่วนใหญ่ชนชั้นกลางทั่วโลกมักจะชอบซื้อสินค้าด้วยระบบเงินผ่อน

ในเมืองมีร้านการค้า ศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้า และที่อยู่อาศัยเกิดขึ้นในเมือง มากมาย

ชาวอเมริกาใต้หรือชาวลาตินอเมริกามีความผูกพันกับครอบครัวมาก นับแต่แรกเกิด ก็มีการรับศีลล้างบap การแต่งงาน วันเกิด วันสำคัญการศึกษา งานทำศพ ญาติพี่น้องจะยกขบวนไปร่วมในพิธีกันหมด มักนิยมทำงานกับญาติพี่น้อง

แต่เดิมผู้หญิงอยู่กับเหย้าฝ่ากับเรือนกับญาติ ๆ เด็กผู้ชายมีอิสรเสรีมากกว่า แต่ต้องเข้ามาป่าสัตว์ ผู้หญิงในสังคมชั้นสูงยิ่งถูกเก็บตัวมาก ไปไหนมาไหนก็ต้องมีพี่เลี้ยงไปด้วย ดังนั้นจึงไม่ค่อยได้รับการศึกษา ชนชั้นกลางเอาอย่างชนชั้นสูง แต่ก็เป็นการยากที่จะให้เด็กค่อนข้างยากจนต้องมีคนควบคุมอยู่ตลอดเวลา ในปัจจุบันความนิยมอันนี้เสื่อมคลาย

มีสตรีเข้าทำงานในอาชีพต่าง ๆ มาขึ้น เช่น เสมียน ครู พยาบาล เลขา นักกฎหมาย บรรณาธิการ แพทย์ เภสัชกร ไปห้างสรรพสินค้าได้ด้วยตนเอง เล่นกีฬา มีสตรีหลายคนเป็นนักกีฬามหาวิทยาลัย มีสิทธิเลือกตั้ง เล่นการเมือง เวลาันดับพบกันไม่ต้องมีคนควบคุม

ชาวลาตินอเมริกายืนมั่นคงรักครอบครัวตั้งแต่เด็ก แม้จะมาจากนามสกุล ผู้หญิงลาตินอเมริกายังคงใช้ชื่อของตนภาษาหลังแต่งงาน แต่เติมนามสกุลสามีลงไป ลูกชายจะใช้ชื่อของเรื่อง เช่น Magarita Andez สมรสกับ Hwan Calos ภาษาหลังแต่งงานเช่นจะใช้ Magarita Andez de Calos และลูกชายของเรื่องจะใช้ชื่อ Samuel Calos Andez

ยกเว้นในบริบท ต้องใช้ชื่อสกุลบิดา ก่อนมารดา แต่เพื่อความเหมาะสมในการติดต่อการงาน การศึกษา ความสะดวกรวดเร็วเหมาะสมแก่อาร์ชิพ บางคนจึงใช้เฉพาะนามสกุลบิดา

ทุกคนจะรักภักดีต่อครอบครัว ดังนั้นจึงนิยมทำธุรกิจเป็นอุตสาหกรรมในครอบครัว คือ ใช้คนที่เป็นญาติพี่น้อง

ในปัจจุบันเป็นการยากที่จะใช้ญาติทำงานในบริษัทเดียวกันทั้งหมด เพราะต่างฝ่ายต่างก็แยกย้ายกันไปหาเลี้ยงชีพในที่ต่าง ๆ ในลาตินอเมริกามีการถือชื่อชั้น ผู้ได้เกิดในครอบครัวสูงจะได้รับการยกย่อง ชนชั้นกลางพยายามเลียนแบบชนชั้นสูง ที่ลำบากที่สุดคือ ชนชั้นต่ำ กล่าวคือ ในลาตินอเมริกา มีชนชั้นอยู่ 3 ชั้น คือ ชนชั้นสูง ผู้มีกระดูกชั้นกลาง และชนชั้นต่ำ คนชั้นต่ำในลาตินอเมริกาได้รับข้าวนา梦ตามคำสอนเป็นว่า รุ่นебло และคำปอร์ตุเกสว่า povo ชนชั้นต่ำ ไม่ค่อยมีโอกาสจะเลื่อนตำแหน่งมากนัก เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ การศึกษาและสังคมบังคับ

คนนิโกร และคนอินเดีย เป็นชนชั้นต่ำในประเทศนี้ คนทั่วไปให้ความรังเกียจ อยู่แบบสลัม เป็นช่างฝีกหัด กรรมกรในทุ่งนา ทำนาร่วมกับคนอื่น หรือเช่าที่นาทำ บ้านพักส่วนใหญ่เป็นชาวผิวน้ำ คนชั้นสูงและชนชั้นกลางมีผิวน้ำหรือ omnichromy

สาเหตุการรังเกียจพวกนิโกรเนื่องมาจากความยากจนและไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต เชื้อชาติและกำเนิดมิได้เป็นอุปสรรคในการพัฒนารับปรุงตนเอง แต่อยู่ที่ความขยันและความตั้งใจ

ผู้ที่สืบทอดเชื้อสายมาจากการชั้นสูงชาวอาหรับกัน และชนชั้นสูงชาวอินเดียเป็นผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตในلاتินอเมริกามีการแบ่งคนออกเป็นหลายพาก เช่น เมสติโซ (mestizo) mulatio caboclo lading และ cholo ตามถิ่นที่อยู่ในสังคม เช่น คนอินเดียที่ใส่เสื้ออินเดีย พุดภาษาอินเดีย ถ้าคน ๆ เดียวกันเนี้ยเรียนภาษาสเปน ใส่เสื้อหันสมัย มีกิริยารยาทผู้ดี ก็จัดเป็นชนชั้นกลางค่อนข้างสูง หรือชนชั้นผู้ดี ในلاتินอเมริกา การศึกษา อาชีพ รายได้ กิริยารยาท เป็นสิ่งที่ต้องระวังในการยึดถือปฏิบัติ เพราะจะเป็นการแสดงออกซึ่งบุคลิกภาพของคน ๆ นั้น ชาวเมริกาได้มักมีคำว่า “ญี่ปุ่น” ว่า “มีเงินแนบเป็นน่อง มีทองแนบเป็นพี่” หรือเงินทำให้ผู้คนขาวขึ้น ไฟรดูเป็นผู้ดี คนไม่รวยดูเป็นรวย ความร่าเริงทำให้คนผิดชำนาญโกรผิวขาวขึ้นแล้วดูเป็นผู้ดี น่าคบหาสมาคม ทำนองว่า “มีเงินแนบเป็นน่อง มีทองแนบเป็นพี่” คนผิวขาวที่ยากจน คือ คนผิวดำที่ได้รับการรังเกียจเกิดกันทั่วไป คนร่าเริงมีอำนาจได้รับการยกย่อง

ในلاتินอเมริกาไม่มีปัญหาเชื้อชาติ ปัญหาที่มีคือ ปัญหาการแบ่งชนชั้น ผู้บริหารประเทศพยายามจะยกฐานะชาวบ้านให้เป็นชนชั้นกลางแต่ยังทำไม่สำเร็จ

วัฒนธรรมอาฟริกา (african culture)

ทวีปอาฟริกาเป็นทวีปใหญ่ มีผลเมืองประมาณ 350 ล้านคน มีประมาณ 50 ประเทศ เศรษฐกิจขึ้นอยู่กับการเกษตรกรรม การประมง และการทำไร่ ปศุสัตว์ ประชากรอยู่ในฐานะยากจน สั่งสินค้าประเภทปัจจัย 4 “ได้แก่” ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เครื่องจักร ฯลฯ ทำให้เสียเปรียบดุลการค้ามาก ประเทศในอาฟริกามีเพียง 3 ประเทศที่ร่าเริง และจัดเป็นประเทศอุตสาหกรรม “ได้แก่” ในเจเรย ลิเบีย และแอลจีเรีย ประชากรส่วนใหญ่นับถือคริสต์ศาสนา รองลงมา “ได้แก่” อิสลาม ศาสนาพุทธเกือบไม่มีเลย

ภาษาที่ใช้พูดกันมี 12 ภาษา ที่นิยมพูดนั้น “ได้แก่” ภาษาเซมิติก และ ยามิติก คล้ายคลึงกับภาษาสมรรถว่างเอเชียและอาฟริกา และภาษา “ไนเจอร์-คองโก” และภาษาบันตู ซึ่งเป็นภาษาอย่างของ ภาษา “ไนเจอร์-คองโก”

ภาษาที่ใช้เขียนมี 350 ภาษา แต่ประชากรส่วนใหญ่ยังอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ รัฐบาลอาฟริกานางประเทศหันมาปักครองแบบสังคมนิยมเพื่อทางการแก้ภาวะเศรษฐกิจและความยากจนของประเทศ

ชาวชนบทในอาฟริกามักอพยพเข้าเมืองเพื่อหารงานทำ ให้เกียรติผู้สูงอายุ เครื่องญัติผู้ใหญ่

ได้รับอิทธิพลทางด้านการดนตรีจากلاتินอเมริกา และเพลงประगานตึงตั้งโครมคราม (jazz)

นักวิชาการบางท่านมีความคิดเห็นว่า อาฟริกาเป็นดินแดนต้นกำเนิดของมนุษย์ บางส่วนของดินแดนอุดมสมบูรณ์ ในการทำงานเพื่อประโยชน์ของสาธารณะมักมีการร่วมมือกันเป็นกลุ่ม การสร้างทางเดิน ถนน สะพาน สำหรับสาธารณะ ร่วมมือกันเพื่อนบ้าน ในการสร้างบ้านปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ ใน การประกอบพิธีกรรมทางศาสนา การเต้นระบำรำพ่อนแต่ละเผ่ามีแบบฉบับของตนในการตัดสินปัญหาต่าง ๆ มีหัวหน้าเผ่า มีสภากลุ่มที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากท่านทุกคน อำนาจของหัวหน้าเผ่ามีจำกัด ทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินปัญหา ทุกเผ่ามีระเบียบประเพณีตามความต้องการของสมาชิก เช่น การรุกรานจากภายนอก ปัญหาภายใน การกำหนดราศีสินค้า การตัดสินจะเป็นไปตามกฎ ถ้าเป็นเหตุการณ์รุนแรงกระทบกระเทือนต่อส่วนรวม ทุกคนมีสิทธิที่จะตัดสินปัญหาภายในบ้านของตน

วัฒนธรรมในแต่ละภาคถ้ามีการผสมผสานกับชนชาติอื่น วัฒนธรรมอันนั้นจะเปลี่ยนแปลงไป

ทางตอนเหนือมีการติดต่อกับชาวมุสลิมและอาหรับ

ทางตะวันออกค้าขายติดต่อกับพวากอินเดีย

ทางตะวันตกค้าขายติดต่อกับพวากยูโรป

ทางใต้ เป็นอาณาจักรของชาวญี่ปุ่น ตั้งแต่ศตวรรษที่ 17

ตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 อาฟริกาก่อการรุกรานของตัวเองตามระเบียบประเพณี

ประชากรชาวอาฟริกา เป็นลูกผสมของนิกรอยด์และคอเคซอยด์ อพยพมาทางอาฟริกาตอนเหนือ และลงมาทางตะวันออก พวากนิกรอยด์อพยพจากทางตะวันตก มีการแต่งงานผสมผสานวัฒนธรรมกัน การเพาะปลูกยังล้าหลังมาก และได้ผลผลิตไม่พอเพียงกับการแพร่ขยายของประชากร ชาวอาฟริกาค้าขายกันเองในกลุ่ม กรรมสิทธิ์ในที่ดินได้มาจาก การซื้อขายหรือการสืบทรัถยูล ในกรณีที่หัวหน้าต้องการแรงงานในการงาน农业生产 ป่าก็จะเกณฑ์คนจากหมู่บ้านทุกคนต้องช่วยกันทำ ถ้าย้ายไปทำงานในเมืองหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งจะถูกห้ามไม่ให้มีกรรมสิทธิ์ใน

ที่ดิน ทุกคนจะร่วมมือร่วมใจทำงาน ช่วยเหลือเกื้อกูลกันโดยแยกเปลี่ยนงาน มีสวัสดิการต่างๆ ตามข้อตกลงกัน เช่น การแต่งงาน การรักษาพยาบาล

ชาวอาฟริกันคนหนึ่งอาจจะแต่งงานกับภรรยาได้หลาย ๆ คน ดังนั้นในคราบุล ๆ หนึ่ง จะมีลูกหลานมากมาย ผู้หญิงเมื่อแต่งงานแล้วจะต้องมาอยู่บ้านสามีและทำงานให้ครอบครัวสามี จะโยกย้ายกลับไปบ้านเดิมก็ต่อเมื่อมีการหย่าร้างกัน ถ้าสามีตายก็ยังคงอยู่ในครอบครัวสามีต่อไป บางทีก็จะแต่งงานกับพี่ชายหรือน้องชายของสามีที่ล่วงลับไปแล้ว ภรรยาทุกคนในชนบทจะมีกระห่อมของตน อยู่พร้อมกับลูก ๆ ญาติจะช่วยดูแลเด็ก ๆ เมื่อพ่อแม่ตาย คนชาวคุณป่วย คนพิการ จะมีญาติช่วยดูแล ทุกคนช่วยกันทำการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ งานในทุ่งนาเป็นความรับผิดชอบของแม่บ้าน ผู้ชายเลี้ยงสัตว์ ต่อมามีอีกคนคือความเจริญต่าง ๆ เข้ามาก็มีการช่วยกันคนละไม้คันและมีการออกไปทำงานนอกบ้าน มีการปะปนกันในด้านชนบทธรรมเนียมประเพณีทั้งของเดิมและของใหม่ แต่ผู้ชายยังมีอำนาจสิทธิขาดในบ้านมีอำนาจเหนือสตรีเด็กทุกคนจะถูกสอนให้ทำงานเพื่อส่วนรวม รวมทั้งการปฏิบัติตนในการกินอาหาร การพูด การเล่น เด็ก ๆ เรียนความชำนาญในอาชีพจากครอบครัวของตน เมื่อเจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่น มีการเข้าร่วมกลุ่มเรียนรู้พิธีกรรมประเพณี และความรับผิดชอบต่อชุมชนร่วมกับเด็ก ๆ ในวัยเดียวกัน

การร่วมมือกันทำประโยชน์ให้ส่วนรวม คือ ค่านิยมในสังคมอาฟริกัน การเรียนรู้ เกี่ยวกับการปฏิบัติตนเพื่อส่วนรวมเป็นสิ่งที่เด็กวัยรุ่นทุกคนจะต้องเตรียมพร้อม

การนับทางศาสนาญาติบ้างที่นับทางการดาบ้างที่บิดาหรือญาติ ๆ ในการดำเนินชีวิต ทุกคนจะต้องพึงสังคมอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นสังคมในวงญาติ หรือสังคมเพื่อน ความรู้สึกที่ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคมต้องช่วยกันพัฒนาสังคม เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่จะสอนเด็ก ๆ ให้ได้รู้ปฏิบัติตาม

อาฟริกาใต้ อาฟริกาตะวันออกเฉียงใต้ และโรดีเซีย ในเมืองมีความเป็นอยู่ที่แตกต่างจากนี้ เมืองต่าง ๆ มีคนอยู่หลายเชื้อชาติ ในอาฟริกาใต้ ในเมืองเป็นที่อยู่ของชาวยุโรป คระเข้ามาอยู่จะต้องขออนุญาต ถ้าชาวอาฟริกาทางานทำในเมืองได้ก็จะต้องมีใบอนุญาตให้เข้าเมือง แต่ถ้าไม่มีใบอนุญาตก็จะโดนส่งกลับ ดินแดนแถบนี้เป็นย่านอุตสาหกรรม และเมืองทอง ต้องการคนงานมาก ซึ่งมีข้อแม้ว่าจะต้องจ้างจากคนอาฟริกันเท่านั้น ดังนั้น ในเมืองจึงมีคนอาฟริกันเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เข้ามาทำงานได้ แต่ไม่มีสิทธิ์เลือกตั้ง ส่วนใหญ่คนทำงานในเมืองทองเป็นผู้ชาย ในโรดีเซียทางการสามารถส่งคนที่ไม่มีงานทำในเมืองให้กลับไปยังถิ่นฐานเดิมของตนได้

วัฒนธรรมอาเซียน

ประชากรชาวอาเซียนประกอบด้วยหลายเชื้อชาติ เช่น พากไอนู (Ainu) ดรavidian (Dravidian) อินโด-อารยัน (Indo-Aryan) มาเล-อินโดนีเซีย (Malay-Indonesia) มองโกลอยด์ (Mongoloid) นิกิโตรส์ (Negrito) เซเมติก (Semitic) ชีโน-มองโกลอยด์ (Sino-Mongoloid) และตูรานียัน (Turanian)

ชาวไอนู (Ainu) ของญี่ปุ่นและชาวดรavidianของอินเดียตอนใต้เชื่อว่ามีบรรพบุรุษคนเดียวกัน เป็นชนพื้นเมืองเดิม ประชากรของจีน ญี่ปุ่น เกาหลี และธิเบต (Tibet) เป็นพวก Sino-Aryan เข้าครอบครองทั่วอินเดีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางตอนเหนือแต่บ้านปักษ์สถานอาฟغانistanและอิหร่าน พากนิกิโตรส์ อาศัยอยู่ทางตอนใต้และอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ เกาะอันดามัน แต่บ้านมหาสมุทรอินเดียชายตูรานเนี่ย หมายถึงประชากรที่อยู่แถบอาเซียนกลางและเตอร์กี

คนอาเซียน (ยกเว้นชาวญี่ปุ่น) จะไม่ค่อยมีความผูกพันกับชาติของตนเอง ไม่ค่อยภาคภูมิใจเท่าที่ควร มักจะไม่ค่อยนิยมใช้ชื่อของผลิตในประเทศแต่ชอบใช้ชื่อจากต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางยุโรปและอเมริกา ทั้งนี้เพราะความสมัครสมานสามัคคีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันรวมตัวกันเพื่อจุดประสงค์เดียวกันในกลุ่มชาวอาเซียนไม่ค่อยมี มักเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย

ประชากรในอาเซียนจำแนกได้เป็น 6 กลุ่ม

1. ประชากรชาวอาเซียนตะวันตกเฉียงใต้ ชาวตะวันออกกลาง (Southwest Asia) ได้แก่ จอร์แดน เลบานอน อิสราเอล ซีเรีย เตอร์กี อิรัก อิหร่าน คูเวต ชาอุดิอาระเบีย เมนเนอได้ ไซปรัส ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม
2. อาเซียนใต้ ได้แก่ อินเดีย ปากีสถาน บังคลาเทศ
3. อาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ชาวไทย ชาวเวียดนาม ชาวกัมพูชา ชาวลาว ชาวพม่า ชาวสิงคโปร์ ชาวมาเลเซีย
4. ชาวอาเซียนตะวันออก ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน
5. ชาวอาเซียนใน ได้แก่ ธิเบต
6. ชาวอาเซียนเหนือ ได้แก่ ชาวโซเวียดบางส่วน และไซบีเรีย

ເອເຊີຍໄດ້ຮັບວັດນຫຣມ ຈາກຈິນ ອິນເດີຍ ຕະວັນອອກກລາງ

1. ວັດນຫຣມຈິນ

ໄດ້ຮັບອິທີພລຈາກຂອງຈົ້ວ ນິຍມກາທໍາຕາມປະເພດ ເຊື່ອຝັ້ງຜູ້ມີອຸ່າໂສ ສາມັກຄືໃນ
ຄຣອບຄຣວ ຜູ້ຂ້າຍເປັນໃໝ່ໃນບ້ານກົດໜູ້ຢູ່ຕ່ອງບົດມາຮາດ ຄິດຈະທໍາວະໄໝມີຄວາມເກຮງອກເກຮງໃຈ
ຜູ້ອື່ນ ຖື່ນໄຈເຂາໃຈເຮາ ນິຍມຄວາມສາມັກຄືຂອງຄູ້າຕີພື້ນ້ອງເພື່ອນຸ່ງ ທໍາການຈານວະໄໝຂອບໃຫ້ນ້າ
ຄນກລາງ ມັກຈະມີຜລປະໄຍ້ຫົນຕອບແກນໃຫ້ຜູ້ຕິດຕ່ອງໄໝຂອບກົງເກນທີ່ຕາຍຕ້າ ຂອບໜ່ວຍເຫຼືອເພື່ອນ
ຸ່ງຄູ້າຕີພື້ນ້ອງທໍາງານໃນວະຄູ້າຕີ ທໍາໄທເກີດກາເຫັນແກ່ຕ້ວແລກກອຮັບປ່ັນໃນວະສັງຄມ ກາຮຍືດມັນ
ໃນຂນບປະເພດເດີມທໍາໄທສັງຄມໄມ່ເຈີ້ຍກ້າວໜ້າເທົ່າກໍຄວາ ໄມມີກາຮີເຮີມກາຮອດສາຫກຮມຖື່ວ່າ
ອາຊີພຣັບຮາຊກາຮຣີທີ່ສຸດ ເປັນເຈັກນ້າຍຄນ ພົມມື່ອຍາກຈນແຕ່ເມື່ອຮ່ວມຍໍາລັງຈະໄມ່ຕ້ອງກາທໍາງານ
ດູ້ງການດໍ່າ ຖ້າກາພັກຜ່ອນໃຫ້ຊື້ວິດສປາຍ ຖ້າມີວັດຖຸນໍາຮູ່ງຄວາມສຸຂແລະຄູ້າຕີມີຕພວ້ມໜ້າ

2. ວັດນຫຣມອິນເດີຍ

ມີກາຮແບ່ງໜ້າໃນສັງຄມ ທໍາໄທເກີດຄວາມໄມ່ເທົ່າເຖິງກັນໃນສັງຄມ ແບ່ງຕາມວຽກຮະນະ
ອອກໄດ້ເປັນ

1. ວຽກຮະພາຮມ໌
2. ວຽກຮະກັບຕົກ
3. ວຽກຮະແພດ
4. ວຽກຮະຄູກ

ຕ້າງໃນການີ່ທີ່ຄົນຕ່າງວຽກຮະສມຮກນ ບຸຕຮອກກາຈະເປັນຈັ້ນທາລ ພຣາຮມ໌ເປັນຜູ້ຕິດຕ່ອງ
ກັບພຣເຈົ້າສື່ອເປັນວຽກຮະສູງສຸດ ດນວຽກຮະຕໍ່ຕໍ່ຕ້ອງເດີນທ່າງ ຖ້າດນວຽກຮະສູງ ມີລະນັ້ນຄວາມ
ອັປັນຄລຈະຕິດຕ້ວ ກາຮຈະຮອເປັນຄນວຽກຮະສູງໄດ້ກີດຕ້ອງສະສມຜລນູ່ຢູ່ໄວ້ມາກ ທ່ານທີ່ໄດ້ໄປເກີດ
ດີ ຖ້າໃຫ້ນ້າທໍາໄທໃໝ່ມີຄິດທີ່ຈະສົ່ງເສຣີມຄວາມກ້າວໜ້າໃຫ້ກັບຊື້ວິດ ມຸ່ງແຕ່ຈະສະສມຜລນູ່ຢູ່ໄວ້ມາກ ທໍາໄທສັງຄມອູ່ນີ້ໄມ່ພັກນາເທົ່າກໍຄວາເອົາຮັດເອາເປົ່າຍົນກັນ ດູ້ກັກນແລະມີແຕ່ຄວາມຍາກຈນ ມີຜູ້
ເຊີ່ວຍໆທາງດ້ານຈິຕົມາກ ສາມາດສະກຳດົດໃຫ້ລືມຄວາມຖຸກໆຢາກກຣມານໄດ້ ສັນໃຈໄສຍຄາສຕ່ວ
ໂຫຍດຂອງຂັ້ງສິ່ງທີ່ມອງໄມ່ເຫັນຕ້ວ ຍືດມັນໃນປະເພດເດີມ

3. ຕະວັນອອກກລາງ

ຖື່ວ່າຄາສນາອີສຄາມຄວາມນົບທຳກຳທ່ອກກາດຳເນີນເຊື້ວິດປະຈຳວັນຂອງຕນ ຖຸກຄນຄວາມປົງປັດ
ຕາມຄຳສອນ ແລະປະເພດຕໍ່ຕໍ່ ຂອງຄາສນາຍ່າງເຄົ່ງຄວັດ ໄມນີຍົມໃໝ່ກາຮຮັບຄວາມຄິດໃໝ່ ຖ້າ
ໄວ້ໃນພຣເຈົ້າເຊື່ອວ່າພຣອງຄົຈປະການຄວາມສຸຂໃຫ້ເມື່ອດຶງເວລາທີ່ເຂົາສົມຄວາຈະໄດ້ຮັບ

สังคมเอเชียนิยมใช้สันติวิธี (Non-Violence) ทำอะไรไม่ก็จะอะลุ้มอ่อนโยน ทำให้เกิดการคอร์ปชั่นมากในสังคมแห่งนี้ ความกลมกลืนกับธรรมชาติ (harmony with nature) นิยมหาความสุขจากธรรมชาติเท่าที่มีอยู่ ทำให้มีค่ายก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการอุดสาหกรรม นิยมหาความสุขทางด้านจิตใจ (spiritualism) ทำบุญให้ทานเพื่อความสุขในบ้านปลายทั้งในชาตินี้และชาติหน้า เชื่อฟังผู้มีอำนาจ ผู้มีอ้วน โถ และถือความสำคัญของกลุ่ม (Obedience to authority)

วัฒนธรรมและสังคมในเอเชีย มีทั้งของเก่าและของใหม่ ธรรมชาติและวิจิตรพิสดาร อิทธิพลมีส่วนช่วยเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ สถาบันสังคมบางสถาบัน แต่ความเชื่อทางด้านไสยศาสตร์หรือศาสนาที่ยังมีอิทธิพลอยู่มาก มีการผสมผสานระหว่าง วัฒนธรรมใหม่และวัฒนธรรมเก่า ทำให้พฤติกรรมของคน ปรัชญาชีวิต และสถาบันสังคม ต่าง ๆ แตกต่างไปจากสมัยก่อน ๆ

การรักษาโรคภัยไข้เจ็บมีทั้งของเก่าและของใหม่ศิลปการแสดงมีทั้งของเก่าและของใหม่ ภาพนิทรรศ์มีทั้งของพื้นเมืองและของตะวันตก ในชนบทมีการใช้ประโยชน์จากสัตว์ ในการทำการเกษตรกรรม จักรยาน มอเตอร์ไซด์ รถยนต์ แต่เดิมคนร่าเริงมักอยู่ในเมือง ต่อมากล้าเจริญขึ้นประชาชนมักอพยพไปอยู่นอกเมืองตามหมู่บ้าน ในเมืองจะเป็นศูนย์การค้า ธนาคาร ปั้มน้ำมัน บริษัทประกันภัย บริษัทที่สั่งซื้อสินค้า บริษัทรถยนต์ บริษัทนำเที่ยว โรงแรม ระดับนานาชาติเหมือนกับตะวันตก สิ่งเหล่านี้จะควบคู่กันไปกับโบราณวัตถุ สถานที่สำคัญ ต่าง ๆ ในเมือง เป็นต้น วัด พระราชวัง สุเหร่า ยานพาหนะต่าง ๆ มีใช้แตกต่างกันไปตามท้องที่ ต่าง ๆ เช่น เบ็นซ์ จากร้า เพียงต ซีตรอง โตโยต้า ดัทสัน โฟล์กswagen พอร์ด บ้านช่องในเมือง ส่วนใหญ่จะทำแบบโครงสร้างของตะวันตก สถานที่ทำการของรัฐบาลก็สร้างตามแบบตะวันตก บังก์ปูร์ตามแบบตะวันตก และตะวันออกผสมกัน

ในเอเชียมีการแบ่งชั้นตามฐานะทางเศรษฐกิจ มีรถยนต์ บ้านติดเครื่องปรับอากาศ เครื่องใช้ไฟฟ้า คนรับใช้ อ่านหนังสือทั้งภาษาถิ่น และภาษาอังกฤษ เล่นกีฬาแบบตะวันตก เช่น กอล์ฟ โบว์ลิ่ง ชนชั้นสูง ในเอเชีย ได้แก่ ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ นักการเมือง เศรษฐี อาจารย์มหาวิทยาลัย นักธุรกิจที่ร่ำรวยได้รับการศึกษาตามแบบตะวันตก

ประชารринเมืองมีชีวิตอยู่ท่ามกลางวัฒนธรรมทางวัฒนธรรมทางวัฒนธรรม ไม่ค่อยมีความรอนรุ่นในด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ซ่างแก้เครื่องยนต์มีน้อย ในเมืองจะมีทั้งวัด สุเหร่า

โรงเรียน โบส์ต์ เด็กหนุ่ม ๆ สาว จากต่างจังหวัด มักนิยมมาหางานทำในเมือง เมื่อมาอยู่ในเมือง ก็รับวัฒนธรรมต่าง ๆ จากในเมือง เมื่อกลับไปบ้านก็จะมีพฤติกรรมความเชื่อถือความคิดเห็น ต่าง ๆ ไม่เหมือนแบบเดิม

ในชนบทวัฒนธรรมตะวันตกยังเข้าไปถึงไม่มาก ชนบทมีประเพณีความเชื่อถือ ต่าง ๆ ไม่แตกต่างไปจากเดิมมากนักนับที่เคร่งศาสนามากกว่าคนในเมือง บังคับเชื่อถือ หมอดูคนทรงเจ้า ความเชื่อถือทางไหรากาสตร์ ไสยกาสตร์ วัฒนธรรมทางวัฒน์ได้แพร่ขยาย เข้าไปในหมู่บ้านมีทั้งวิถุ ทิว นาพิกา บุหรี่ ไฟแช็ค แวนสายตา ยาแผนปัจจุบัน โซดา น้ำอัดลม หนังสือแฟชั่น มักนิยมของต่างประเทศมากกว่าของพื้นเมือง

ประชากรในตะวันออกกลางมีประมาณ 135,000,000 คน ที่ดินส่วนใหญ่เป็นทะเลราย มีคนอยู่หนาแน่นแบบอุดมสมบูรณ์ เช่น แบบแม่น้ำในล. ไทยริส ญี่ฟรีติส และตามแบบชายฝั่ง ทะเลเมดิเตอร์เรเนียนประมาณ 1/2 ของประชากรเป็นชาวอาหรับหรือใช้ภาษาอารบิกเป็น ภาษาพูด กثุ่มใหญ่ ๆ อีก 2 กทุ่ม ได้แก่ พวากเตอร์กี และอิหร่าน นอกจากนี้ยังมีพวยิว และ ชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ แม้ว่าพวยิวและอาหรับจะมีวัฒนธรรมต่างกัน แต่ชนสองเชื้อชาตินี้ก็พูดภาษา ตระกูลเซเมติค มีประชากรเกิดมากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

ภาษาอารบิก ใช้ในดินแดนแถบนี้ ยกเว้น 3 ประเทศ คือ เตอร์กี อิหร่าน และ อิสราเอลใช้ภาษาซีบูญ นับถือศาสนาอิสลาม ชาวเลบานอน นับถือห้องอิسلامและคริสต์เตียน อิสราเอลนับถือศาสนาอิสลาม เป็นผู้ที่เคร่งศาสนาถือศาสนาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต

รายได้ส่วนใหญ่มาจากการค้าขาย น้ำมันธรรมัติ การเกษตรกรรมด้วย ขาดน้ำ เนื่องจากพื้นที่ ส่วนใหญ่เป็นทะเลราย พื้นที่ประมาณ 10% ทำการเพาะปลูกได้ ปลูกข้าวเจ้า ข้าวบาลี ฝ้าย ขัญญาหารต่าง ๆ การอุตสาหกรรมเกิดขึ้นในตะวันออกกลางประมาณศตวรรษที่แล้ว รายได้อันมากมาจากการค้าขาย สำหรับความสามารถให้บริการสาธารณูปโภคต่าง ๆ แก่ประชากร ปรับปรุงการอุตสาหกรรมบางชนิด ปรับปรุงการศึกษา

เนื่องจากมีการติดต่อกันขายกับชาวญี่ปุ่น จึงได้รับอิทธิพลวัฒนธรรมญี่ปุ่น ความ ยากจนข้นแค้นของประชากรหายไป เนื่องจากรายได้ของน้ำมัน ประชาชนในเมืองส่วนใหญ่ ใส่เสื้อผ้าแบบญี่ปุ่น ใช้เฟอร์นิเจอร์แบบตะวันตก เป็นต้นว่า คอมไฟประดับต่าง ๆ ชุดรับแขก เครื่องซักผ้า เครื่องสุขาภัณฑ์ ฯลฯ

หลังสังคրามโลกครั้งที่ 1 เคมาล อะตาเตริก (Kemal Ataturk) พัฒนาความทันสมัยให้ตุรกี ยกเลิกเครื่องแต่งกายแบบตุรกี และห้าม ประธานาธิบดีนัสเซอร์ ของอียิปต์ ให้ประชาชน เลิกกุ忿 (gallabiya) เสื้อคลุมถึงตาตุ่มมาเป็นเสื้อผ้าแบบตะวันตก สตรีเลิกใช้ผ้าคลุมหน้าเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่เดิมสตรีอยู่กับบ้าน อนุญาตให้ทำงานได้แต่มีกฎข้อห้ามมากกว่าผู้ชาย

คนส่วนใหญ่อาศัยในหมู่บ้านหาเลี้ยงชีพด้วยการเกษตรกรรม วิถีการดำเนินชีวิตไม่เปลี่ยนมากนัก วัฒนธรรมเก่า ๆ บางอย่างได้รับการสงวนรักษาไว้ มีบ้านสร้างด้วยหินหรืออิฐ ชั้ตครอบครัวเป็นแบบครอบครัวขยาย มีพ่อแม่ลูก บุญร่าดาย อยู่ในบ้านเดียวกัน ยังมีการใช้ลาและอูฐเป็นพาหนะ และมีรถยนต์เข้ามาแทนที่

B i b l i o g r a p h y

1. Davies, A.C.. *Ireland*. Japan, 1978.
2. Davidson, Basil. *Africa : History of Continent*. London, 1978.
3. Fairbank, John K. and Edwin O. Reichauer. *East Asia : Tradition and Transformation* New York.
4. Fisher, Robert C , Southeast Asia. New York, 1978.
5. Hamlyn. *Encyclopedia of the World*. New York, 1978.
6. Moore, Richard. Israel. New York, 1978.
More Festivals in Asia : Asian Cultural Centre for Unesco. New York, 1976.
7. Namikawa, Ranri. Iran. Japan, 1978.
8. Ower, Robert and T. Blunsum. Egypt. London : Queen Ann Press, 1976.
9. Wright Nicolas. The World Cities. Great Britain, 1979.'